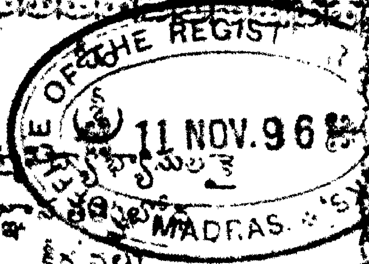

బ్రహ్మ[illegible]వ్యాఖ్యానములైన
జ్ఞాన[illegible]
కీర్తనలు

శ్రీ

పగడాల కాశయ్య శివయోగి గారి
శిష్యుండగు
చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు గారిచే
రచియింపంబడి

జమీరు కృష్ణమూర్తి సూరి గారిచే
పరిష్కరింపబడి
శ్రీకాకుళంబున శ్రీగాయత్రీ ముద్రాక్షరశా
లయందు ముద్రింపంబడినది.

౧౮౯౬ సం॥ సెప్టెంబరు నెల.
కిం॥ వెల ౧ అణా

ఓం

శ్రీసద్గురవే నమః

కం॥ వందనము నీకు దేశిక। పొందిక నీపాదముగ
ళీ- భూరి కరుణన్నా॥ డెందమునను ముద మునను ఘనా
నందంబుగఁ జూపుమయ్య నాదాతీతా॥

ఉ॥ దక్కెనటంచు దక్కఁజవలె నైన శిఖామణి పీవ
టంచు నా। దిక్కను సద్గురుండవును దీనము। నం
బుజగర్భ విష్ణువుల్। మిక్కిలి కంటి దేవరయు మి
న్నును మన్నను నక్షరంబు నీ। వొక్కడవంచునమ్మి
తి మహా మహోజ్జ్వలనైన భవ దేశికోత్తమా॥

కం॥ వెన్నెలకుల వంశంబున। నిర్విధమునఁ గలిఁ
గి నీవ యీశ్వరుఁడనుచున్॥ బువ్వులఁ బూజింపుదు
నల। మువ్వురకృప సుబ్బయాఖ్యకౌగి యీ రీతిన్॥

కం॥ నామము సద్గురునకు నే ప్రేమగ శిష్యుండ
నైతి ఫేటికి యుం॥ కేనుహిని సాక్షిచూపెను। నా
మదిలోఁ గురుకు దెలిసినాడ గురుకృపన్॥

షట్పాదసీసమాలిక

ఆది నియతక్షరాభ్యాసంబు చేయు నై। పూర్ణవావ్యా
నారాయణప్పగురుని- తెలుగు నిఘంటువుల్ దీర్చి
న నంద్యాలవంశజు వెంకటస్వామిగురుని- యోగా
ది మార్గంబు లొప్పుగా జెప్పిన మాన్యుని రీదసోమ త
య్యగురుని- అఖండంబుజూడ బ్రహ్మంబను భావంబూర

.ఠి పె

పొసంగ జూపిన యేవ పుంగిగురుని- తారకమంత్ర విధానంబు గృపఁజేడ- నెఱిఁగించినట్టి జంగమేశ గురుని- లోకమాన్యులగు సద్గురు లోకముల్ జూపుకానుయ సద్గురుల మదిభజింతు॥ తే॥ గీ॥ నిర్మలంబైన్నిర్విన్నిర్యకీర్తి- కామునిఁ గాఁజేయు జయ్యారుఘునుపిగోలుచు- సన్నుగన్నట్టి గురువుల నాత్మఁదలఁచి- యప్పజుని సద్గురూ భిక్షుకవిఘనుఁడంచి- పరమపావనులగు వారిభక్తిఁగొలిచి- యుట్ల దైవంబు కృష్ణుని నేస్మరింతు॥

౧ వ తత్త్వము ఆదితాళం రాగం నాదనామక్రియ

శ్రీగురు స్వామి చెప్పెడు మాటలో చింతన సేయవె ఓమనసా॥ అనుపల్లవి॥ ఆగురుతే సర్వాంతర్యామియై ఆసమస్తౌ ఓమనసా॥ శ్రీ॥ యిరుకు దోవలో దారి గానజూచితే ధరించుగానుండవె మనసా యిరుకువోరసకే నరకములోబడ గోరుచుండ చెడే ఓమనసా॥ శ్రీ॥ కాయములో నే మాయయు వోలగెవ్వరోయమ్ములో పెనే ఓమనసా- యేయెడ జూచిన యేకరూపమనిస్థాయిపరమైనే ఓమనసా॥ శ్రీ॥ కామము సద్గురు దెల్పిన గురునం జేర్చరియుండవె వోమనసా- త్రైలోకములందును యీసృష్టిలోపల స్వామినిగురువకెవో మనసా॥ శ్రీ॥ ధరలో చవ్వాడుల సుబ్బయ్యదాసుని స్థిరమతినుండవె వోమనసా- గురువచనమున దురితము ద్రుంచే దొరయయినాడే వోమనసా॥ శ్రీ॥

౨ వ తత్వము.

రాగం దేశతోడి, తాళం రూపకం.

యేమెఱీవనూ నీకుయిదనుంభిగుణవూ॥ అనుపల్లవి॥ పాపరత్వముమీరి బావూలుండజేరి। చెడిమదికనుగు రుస్వాముల నీవుమిలో పొదసుంచకి ॥యే॥ యెంచు డయీమర్మము గురునందీక్షాలిదితె ధర్మము। కంసు ఛసంఛేహానొందకున్నిపడి। నందున మరియెందుకు యీతొండరిజెంబెందుకెయిక ॥యే॥ యాలనెయీ భ్రమలు గురునీలోనంటుంటే చాలూ। పాలువాలుం డకు లోలుడవైనడి। కీతెరిగితె నేలాంపుమపు జాలెం దుకు పడజాలవు ॥యే॥ కానయ్యాగురుజెరిక నీదు లేములుదీరపింక। స్వామినిపూరుపకి ధీమతినుండిక తామసములుపిడిపోనికి నీలోనీవెనుదుపి ॥యే॥ సుబ్బయదాసునకు గురుతబ్బితే నీకెందుకు—తబ్బి బ్బి జేసేది తగదానిజెప్పితె। అబ్బాయిది పాతక మని గొబ్బున నెరింగుంచవేయిక ॥యె॥

౩ వ తత్వము.

రాగం పంతువరాళి ఆదితాళం.

మనసా సద్గురుడితడే యనుకోనవే। సద్గతి గను గోనవే ॥ప॥ యనుసరించుకొని తనవిదీర్ఘ్వనిఘు నునివేడవే చెడవునీవుయిక ॥మన॥ వాదా చెప్పితె పినపిది మర్యాదా। యికనైనవారి మృదు పాదార వందవెు గతియనరాదా—వాదభేదములు వదలిపె

ట్టుటకు సాధకమిది సంపాదిగనమ్మవే॥మన॥ చాలా
బ్రతిమాలితె పినవడియేల। లేకున్న నీకుయిది మేలా।
నామాటవినవుయింకేల= చాలుచాలు నీజాలము దె
లసెను కీలుదెలపి నిన్నేలుచునుంటినె ॥మన॥ నే
రూయానగరిలో యుటుపంటివారు। నీపాలిటికిని
మంచివారు యీపొప్పున దొరికున్నారు= దారి
జూపుమని దరిజేరుంటే। గారవించి నిన్ను కరుణిం
చెదరె॥మన॥ పగడాలవంశపావనుడితడె। ఇదివె
లసినమ్మితె మానుడీ జన్మాంకలు దెలిపించేనే= తగవు
లేదుమరి యింతటితో యీ। పగలురేయు నీకొక
తైయుండునె॥మన॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు కీదివ
రలో। దెల్పినగురిమదిలో। స్థిరముగా నుంచవె నీ
కలిత్వాగలో= చరాచరము పరిపూరంబులో। నిబ్బరం
బుగను నీకృపంబుగందువు ॥మనసా॥

౨ వ తత్వము.

రాగం సురట తాళం జుల్వా, తంగంపాట.

మానసా నీతో నేను మనవిజేసుకొనినవు॥ప॥
ఆర్నిశాము గురుని శేవలందునుండవేమి శేతు॥మాన
సా॥ యెల్లమంచు గురునిగురుతు నెల్లకాలము చు
ముంటే। పల్లవాడరూలచెంత నెల్లనొల్లకుండ లేవు
॥మానసా॥ ఆట పాటలందు గురుని బాటదెలుసుకొ
న్నానంటె। బోటులతో మాటలాడ పొటిగాదు యే
టికినవు॥మానసా॥ ముప్పులేమ గురుని శేవతప్పకుం

డ జేయుమంటె వప్పవేమి శేతునేను చెప్పినందువ
ల్లపినవు ॥మానసా॥ సన్నదారిలోనగురుతు తిన్న
గానుబూడుమంటే। కన్యలందుగురుతునుంచి కాల
మెల్లబుచ్చేవేమె॥మానసా॥ తోడుబాయకాను గు
రుని గూడియుండమంటెపినవు। చేడెలాతోగూడనీ
కు వేడుకాయె పాడుమనసా॥మానసా॥ బాహ్యలం
మద్యాన్నముంచ యేమిఫలము గలదునీకు। కావు
యార్యుడెలపినట్టి నీతుముతోనుండవయ్యెయో॥మా
నసా॥ ధరనుసుబ్బయదాసవరుడు గురుని దరినిజే
రుమంటె। పరులతోడ సరసమాడ నరుగుదెంచేవే
మి శేతు ॥మానసా॥

౫ వ తత్వము.

రాగం నాదనామక్రియ తాళం ఆది.

వద్దునీకునే బుద్ధికిచెప్పెదవదలుముదుర్గుణ మెు
రేవోరే ॥ప॥ యెద్దుకేలినైరి నెదపికనూ సిద్ధుల
పినరా వోరేవోరే॥వద్దు। దప్పాడునాయకసద్గురు
కరుణకు యెప్పుడుతిరుగురవోరేవోరే। చెప్పినదె గు
రుకటాక్షమనియా సూటితెలియురా వోరేవోరే
॥వద్దు। దొంగలునాగ్గురు దోచుకుందురా సంగతి
తెలియురవోరేవోరే। కంగాతైత్తిరిగేవు పెద్దలకు
గానకుండనీవోరేవోరె ॥వద్దు॥ బియ్యేబియ్యాల జ
డిపితి ననియా భీకరమేటికి వోరేవోరె। అయ్యల నె
య్యము గలుగకుంటెనీ బయ్యముదీరదు వోరేవోరె

॥వద్దు॥ నిండెలకొడిగిట్టెంపుకు కరిగెవు సందేహా
ములా నాకేనారె। అంతముగా గురునందకొలది
తే సందేహముల నాకేనారె ॥వద్దు॥ కామయి స
ద్గురుపాదములందే యేమరియుండకు నాకెకారె।
భామలఆశలో బడినాస్నైన సత్తిహానికిటరా నా
శ్రేవరె ॥వద్దు॥ సత్తిసుబ్బయదాసుడు చెప్పిన దుష్టి
మాటగానెకారె। నట్టింపై గురుమునిసన
ద్గురుని వెతకగానాకేనారె ॥వద్దు॥

౭ వ కీర్తనము.

రాగము జువ్వా, జాతిస్వరము.

యేమిసేసుకుందువరా నాసాని నిసుగెవరా ॥ప॥

స్వామినీకున్నవిన్నపా నన్నుగావవే వేగతి ॥యేమి॥
పాపజాతిదస్యకి నోపలేంచవేటకి, నోపదినిదాటికి రా
వమ్ముక్తనుజీవికి ॥యేమి॥ వేగకర్మదిసికా జాగుసా
యబోకకు। నాగరికమేదికి బాగుపడిచునుస్వ॥యే
మి॥ నన్ను బ్రోవవేసయా నిన్ను నమ్మినానయా।
సన్నధారిలోనయా చిన్నపాపజాపయా ॥యేమి॥
ధరలో సుబ్బయదాసుడు సరిగనుంచవేదురు।గురు
డుదారికెయుండుకు స్వరిపడసారియోందుకు ॥యేమి॥

౮ వ కీర్తనము.

రాగం ఆఠాణా అటతాళం.

యేమి శేతును సురుపగా నాస్వామినీవె దేవరా।ప॥

నాపునాపి వినవుసీకిది న్యాయమా సద్గురువరా

॥యే॥ నన్ను గావను నీవయి నా విన్నపము చేకొనవ యయ్యన్నటికిని మరువనని నేనున్నవాడను చూ డయి॥ యే॥ బాటదెలిపిన వారని మీసాటివారెందు లేరని నోటినూటలు గావుమదిలో నాటిన ఆ టువడలు॥ యే॥ చూపునకు అదిదిన్నది బహువ్యా పకము గలిగున్నదీ రూపురేఖలు మాపులకు మించి వోపికాయిమిడున్నది॥ యే॥ గురుని సాయము లేక నెవరికీ కోరికనని దాగున్నది ధరను సుబ్బయ్య దా సునకు ఆదినమనమోడు చున్నది॥ యే॥

రా స తత్వము.

రాగం శహానా అట తాళం.

జీవాత్ముఁడిటు దెలియుము సద్గురు స్వరూపను సాక్షా త్కరిగినము॥ ప॥ రాకిపోకనునిలిపి యాకాశనిక్షేపని జోకాతో వెలసియున్నారు మూటియాకారమును దెలపినారు వారిసేకారిపంపించినారు॥ గురుజే రు॥ జీ॥ యెటులుండెనూన కేమి- ఘటములో గురి గాని దిటముగానుండనున్నారు- మానకీటువెంటిగు రువోరుబోరు- సర్వసాక్షియై వెలసియున్నారు॥ శ్రీ యిమిగోరు॥ జీ॥ ఆది దెలిపినట్టి బోధ గురువులని మోహముతో నమ్మియుండు- వారి పాదముల్ మది గోరుచుండు- యిదెవదలకు దరిజేరియుండు॥ మన సు పండు॥ జీ॥ వగడాలకామయ్య సద్గురుడుంమ ని రాధారై యున్నారు సుమ్మీ- నిత్యపనిబూనిగురు నైత

కబొమ్మి వారిపాదారవిందామె నమ్మి। నీసొమ్మను
కొమ్మి। జీ॥ ధరిలో దవ్యాపుల సుబ్బయ్య దాసుని
పాశాము లెడజేమ్మివానే - దాసుని అకలన్నియు దీ
ర్చినారే - సంపదనిని గొనగయున్నారే॥ పిలసి
యున్నారే॥ జీ॥

౯ వ కీర్తనము

జాంగ్లిస్వరం ఏకతాళం.

నన్నేలుకోసన్నిహితనాయకా - దయ జూపరా॥ న॥
నన్నేలుమని నిన్నే నమ్మితిరా నాకు సన్నిహిత
య్యా సద్గురునాయకా - యెడ బాయక॥ న॥ అనాథో
డనెసికే దామునైవేడిన - దోషములు గాంచక
య్యా దేసికా - నను పోషణ॥ న॥ మరుకు బొప్పిన
వానికరిసెజేస్యగానయ్యెం నను నిర్ణయము
యింకా నెలుకరే నను బ్రోవరా॥ న॥ కట్టిగను
యీషణత్రయ కట్టలో బడే నేను - కట్టము దీవ
నైగా - ఈశ్వరా సర్వేశ్వరా॥ న॥ యిలలో శ్రీ శ్రీ
గాడకృపకములోనే వెలసినందుకు నిజంబునీవైయుం
దయచూడ్య వాద్యా - అవ్యక్త॥ న॥ కామమ్యనిద్దు కన
నైనను యీమాయలో బ్రోవకున్న। నాకు దిక్కెవ్వ
కిడవ - స్వామిగా బహుప్రేమగా॥ న॥ సుబ్బయ్య
దాసునకిపుడు గొబ్బున బ్రోచే కావనుచు నిబ్బరి
ముగ వేడెద ఓ కేశవా నను గావరా॥ న॥

౧౦ వ తత్వము

రాగం కేదారగౌళ - ఆది తాళం.

మానసా నీకెంతో జెప్పిన నామాట వినవు॥ ప॥ ఘనబోధ్యమైన రూపును మనమున బూపించె గురు ని- తనమంటరు వేరు కొనగడవె ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ భక్తి చేత గురుని గనుగొనే యుక్తి నీకు జెప్పిన అను- రక్తిగాను యుండ వేమె ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ చప్పవిడనవద్దు నీ వెప్పుడైన ను గురునిగొలచుట తప్పదు నామాట వినవె ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ మాయను జెందించకే వుపాయ మున గురుని చెంత బాయనని పలుమారు జెప్పితినే- ఓమాయమనసా॥ మనసా॥ అంతమున గురుని సేవ లందే యుంటె చాలునన కెందుకే యీలోకనిం దెలు ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ నామాట వినవ ని మా యమయ్య గురునితో జప్ప కేమారి యుం డానుసుమ్మా ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు నేలే గురుడు నిరతము స్థిరమయి యుండగ వరితమేల మాన జాలవె ఓమాయమా నసా॥ మనసా॥

౧౧ వ తత్వము

రాగం కళ్యాణి - ఆటతాళం

రామయ్య గురువర్య నన్నుగావవ దేమయ్య॥ ప॥ మోమాటతో నన్ను వాడ- స్వామి పరాకేమయ॥

కామ॥ దరిజేరి యుంటినయ నన్నుదాసుని గజూడ
య- వరములొసగి కాపాడనీ- కరమూర లేటికయ
కామ॥ యింటిమర్మము దెల్పనుదీ- వంటివారి జెం
టను- వుంటే వెంటాడంచెను- బల్విలగక నావెంట
ను॥ కామ॥ పగడాల వంశేమం మాపుట్టి అగడు నా
హై వేలయ- జగములోనా నీనాశంమ తగవుదీర్చ
నీవయ॥ కామ॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుని వేగపరి
పాలించెటి దొరవని- మరుగుజొప్పనాను మదిలో
గురిదెల్పిన గురువని॥ కామ॥

౧౨ వ తత్వము

రాగం జంజోటి- మటియాతాళం

గురుని వెతకితె నీదుగుణములు కదురురు కొను
నే జీవనా॥ ప॥ మదిని మరువకనున్న నీకిది- పద
వియనుకో జీవనా॥ గురు॥ సంత కూటములోన బడి
బహుచింతనొందకె జీవనా- అంత రంగము నందు
గురుని చింతజేయవె జీవమా॥ గురు॥ కోటిధనము
న్నేటికో తల్లి- కాటికేగన జీవనా- బాటదెలపినగు
రునిమరువక మాటిగానవె జీవనా॥ గురు॥ చదువు
చదివితినవటి గర్వాలు చాలుచాలునె జీవనా వ
దలకను గురుపదములంటుకే వాంఛలుంచవె జీవనా॥
గురు॥ ధనరుకష్ణనామ సంవత్సరమునను దయ
జేసెరే- వినయమున రామయ్యగురునికి తనయుండ
నగ్రి సూడవే॥ గురు॥ ధరను సుబ్బయ్యదాసు

తగఖర్షుడనుకో జీవమా- గురుడు దెల్పినగురుతుజూ
చన. గుణములుదురునె జీవమా॥ గురు॥

౧౩ వ తత్వము

రాగం మారువా- అట తాళము.

ఇదేసమయమునుస్మా మానసనీవు- సదానిధా
నముంచుమా॥ ప॥ యదావిధిని నదిని నిదాన మొ
దలక పదారపింగా మె ఆదారములుటక॥ ఇ॥ పరా
కువలదికను గుర్తుగురుగం కే స్థిరానుసంచుమునను
బిరానగురుపాప స్మరణజేసితె- దరీనున్న సన్నదా
రికోరుకునీకు॥ ఇ॥ ముక్తికాంతనుకూడను గురుపద
ధ్యాన్నరక్తిగానుంచుమును- యుక్తిదెలపిన గురు
భక్తినీమదిలోన- శక్తినోజస్త్రాపురిలో ముక్తిగనుట
కు నీకిదేసమయముసుస్మా॥ ఇ॥ తప్పదోవనుదిరుగ
కే గురుపదధ్యాన్న మెప్పునీమదిరుపకె- చెప్పి
నగురునిందే మెప్పునునవకే తప్పననుంచినత
ప్పదునీవిధి॥ ఇ॥ నయ్య గురుజేరక నీల్లోనున్న
సామరత్వముబోదిక యీమహిలోనిక స్వామిని
నమ్మక- ధీమంతను జిన యేమిఫలముయుక॥ ఇ॥ గురు
నిమురువకవె నీమదినున్న గురుతూవోరుకుగనె
ధరలోను సుబ్బయ్య వరుస గ్రోపనుయీ- పురాన
చెలసి సుస్థిరులైయున్నారు॥ ఇదే॥

౧౪ వ తత్వము

రాగం హిందూస్థానిభైరవి- అటతాళం

కామయ్యాగురుజేరి కడతేరవేమె॥ ప॥ నీమనిష్ట లోనిరూఢైయున్నారే॥ కా॥ ఓంకారమును దెలసి యుప్పొంగినారే- సాకారస్వామిపాదించినారే॥ కా॥ ఆరుమూటినివిడచే ఆటాడినారే- కారాణము హిమలోభమునతెలిగినారే॥ కా॥ యింటిమర్మముదా లమెరిగించినారే- కంటిలోమూకొంటి కధలెరిగి నారే॥ కా॥ దాసవరులనెల్ల దరిజేర్చినారే- గాసి తెల్లదీర్చ ఘనులైయున్నారే॥ కా॥ ఇట్టిగురువు మ నమువెట్లు కోరికేనే- గట్టిగవారినిపట్టుకొండవలెనే॥ కా॥ సుబ్బయ్యదాసుని నిబ్బరముగను గొబ్బునగా వనిర్భయులైయున్నారే॥ కామయ్య॥

౧౫ వ తత్వము

రాగం కనూడి- ఆదితాళం.

దేవననుబ్రోవ సమయమిదే- శివయోగిమహాను బావ॥ ప॥ భావములో నాదేవుడవనినీకు సేవజేసి తిని బ్రోవగానుబకు॥ దే॥ యెన్నిపురాణము లెతకి జూచినగాని- మొదలేక్రైయున్నది నెరిగి సులభము నుకొని- అన్నిదెలసుకొని-సన్నబిలములో చిన్నసా పగనుగొన్నయున్నవని॥ దే॥ సతతము నీవేగలియది నమ్మినాడా- యితవుగసురునికి గతముదెలుప పని గాదా- అతివేగమెనామతనిలపి సద్గతిజూపను నే మతిజేపెదనయ్యా॥ దే॥ గురువరనిను నేమరిపారివే డితినయ్యా- ననుసరునిగ జూడక దురిత మణచనీవ

య్యా స్మరణజేసి నిను గురిగా నుంచితి దరిని జేర్చి ప
రత్పరము బ్రోవుమని॥ జే॥ ధరలోన వ్యాకులపడ్డ యయ్య
దాసుని స్థిరపర్చనీవె దేవా నిరతము గాని గురుమం
త్రము శిష్యుల నెరిగించుట నీకు కాదా వరము నిచ్చి
నను గురిగా నుంచిన గురుడ పద్మము నను దినము స్మ
రించెదను జే॥ •

౧౬ వ తత్వము

రాగం నాదనామక్రియ ఆదితాళం

జీవనరా యికచాలు చాలు॥ ప॥ గురుస్వామి జూ
పెను మదిలో మాయాంతకీలు॥ జీ॥ గురు విన్నంతకి
కర్త గాదా సర్వశాస్త్రము లంటున చెప్పండి లేదా
మరుపు జెందుట నీమర్యాద- స్వైరపడితె నీకు ముక్తి
దొరకబోతుందా॥ జీ॥ నేనెన్ని జెప్పిన నీవు సన్న
దారి గాచుకొని నెన్నగుంటావు- కన్నవారిని దెల
సుకోవు- ప్రసన్నమైతె నీలో అన్ని జూచేవు॥ జీ॥
యీ దేహము సగనానికి యింకా దేహములున్నవ
ని తెలిసిందే నాడు- యికనైనా బుద్ధి చెడ నియకు
మందిసుఖము జెంచెదవు యెక్కడ కైన బోకు॥ జీ॥
యీగురుతు దెలసిన వారు లోకమాయను మాయ
మున దొలగించినారు తానే తానై యుంటున్నా
రు- సర్వభూతదయాళులై నిలచి యున్నారు॥ జీ॥
నిన్న మొన్నను పాద్యవారు వారికన్న నీవెవరా
వా తొంగుచు కీపారుచున్నారు కాముయ్య గారు వా

రి పాపము బ్రోచెదనని వరమిచ్చి పలికెను॥ జే॥ ధరలో
సుబ్బయ్య దాసవరుడు పరమపదములోనున్నట్టి సరిగె
లనిచ్చాడు చెరి పేదియు దీనికి సుఖసారు మాఘ దేవ సకం
ఒరికి ఒరి జేర్చినాడు॥ జే॥

౧౬ వ సంఖ్యము

రాగం వసంతం - అటతాళం

యేమెఱుగను నాతో నెందుకు యీ పోరు॥ ప॥
శ్రీ వరయ్యగారు సన్నాహమైయున్నారు॥ యే॥ గురు
నిస్మరించక గుణము దూరలేని జీవ పరమాత్మ నెరిగే
టి సరిగానుకోర॥ యే॥ ఆటము జేసుకొని దిటముగ
నుండిన గటములో గురు కోరుకు నెటు చెదరకుండ
న॥ యే॥ శౌర దినములనుండి పూని చెప్పిన వివర-
మానక మతిలో నిదానముంచలేవు॥ యే॥ సందిబ
ద్ధులుమాని చంచలపడకే వందనజనుల పాదుంచము
సకెందుకే॥ యే॥ యిక నైనా నామాట విని యూర
కున్న సకలాయు నీ వెరిగి సాధింతు నన్నా॥ యే॥ న
న్నుంచావా నిను కన్నెడసాయము పన్నదారి గన్న
యున్నాడె మేలు నీకు॥ యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యగా
రు గురిగానుచున్న పరుగులెత్తు నీవు సరిగాదొగ్గ
న్న॥ యే॥ జే॥

౧౭ వ సంఖ్యము

రాగం మధ్యమావతి - అటతాళము

వద్దు జీవ పదిముండ లేవ॥ ప॥ వద్దు జీవ నాడు

స్వాములు నిను మిక్కి- గద్దరించు గురుడు సద్గురు రాయుడ
వె ॥వ॥ ఘనుల చెంగ జేరి వినయము తో నుండి పని
రాయరాదటే. తనయుని వలెను ॥వ॥ చెంచెలబుద్ధి
మరుపు చరించీ- కొక మంచి గురుడు బోధించాడె జీ
వ ॥వ॥ అన్నిటి కన్న ఘనమైనది సద్గురు సేవనన్న
ప్రాంచితిలన్న సున్నయనుకొనవె ॥వ॥ చెప్పిన మాట
నంకేనప్పు యొసిడిన మనస్సు ... చెప్పిన
మాట ॥వ॥ కాశయ్యగారు బహు శ్రేష్ఠులు ...
... రు ... నను సుశ్రూ ॥వ॥ ...
లో ... సుబ్బయ్యదాసునికై ...
... స్త్రోపరుచు ... ॥వ॥

౧౯ వ కీర్తనము

రాగం పరజు ఏకతాళము

గురుగారు నను గావయ్య ॥ప॥ నిను ...
జు చు ... గయ్య వేగ ॥గురు॥ ... ని
... గురువర ... హారంటి గా- ...
ని లాలించు ... చు ... బడిత వేగ ॥గురు॥
... గురువర సన్నిధి గ
... నేను ... తెరియున్నాను ...
... ॥గురు॥ నాయను చెందిం
చరా గురువర ... యేయెడబాది
న వ్యాయము లేకనీ- సాయము గోరిని బాయక నుం
డు వేగ ॥గురు॥ కోపగించ నేలయా- గురువర- ఓ

పాతాళరావణయా సీతాపహములు నదిలో పాలనుం
బన భూపాపముగినుపించు- వేసాని బూ తన ॥గురు॥
మొరపెన వేళనయా- గురువర- రుగ్రాజూడ వేము
యూ ధరామునుబ్బియ్యదాసుని పోషింపవగాను వ
లఫి చిరానరావేగ॥ గురు॥

౨౦ వ కీర్తనము

అఠాణారాగము రాగం హా●సన్వని

గురురాయి ననుగావ రావ ॥ప॥ నన్ను పరులిక
జూడపు మహానుభావ ॥గురు॥ జీవము- నాహృదిలో
వదిలుండబోదు శావటే నేమొ హృది- గానలక గా
దు ॥గురు॥ యేటుజూడనా గాసిటని టెనా- నా-
నాటపడనియ్యబోదు నా నా గల నరనా ॥గురు॥
శాల స్నేహము నన్ను వదిలుండలేక తెలు తెలిపి
నంతట నయినా జోలిగా నడ ॥గురు॥ కీడు దెలియక
ధరలో నామమునుండు పాడుబొందెలపొందెప్పుడు
వేడ్కనైయుండు ॥గురు॥ గూడక డసి ఋగ్వేద యొం
డుక దెలుసా- క ళిజ్ఞనమున్న పాదింప విద్యారిత
కహా ॥గురు॥ బహు బాధ పెడుతుంది రాదయ్యా
స్వామి బాలుని హృదిలోన స్థిర పర్చవేమి ॥గురు॥
రాముడు ఘ్నహారా నై ప్రభలి నంతు లకు- నిరాయు
నామదిలో నిలదుండేనరక ॥గురు॥ ధర్మలో ధర్మా
ము [illegible] నిలదు॥ గురు రాయనను గావ రావ

౧౯ వ కీర్తనము

రాగం అసావేరి అటతాళము

యేమెజీవను నీతో యెంగని జెప్పుదు యేమి సేతు
నౌజీవనా- ముదినీకు ననమా ॥ప॥ నామాట వినక
యింకేమి సలవి హావో- యీ పిగ ముననున్న స్వామి
కృప గలువా గురి కోరుదువా ॥యే॥ అయ్యయ్యోయ్యస
దు గాయు గ్రాస ఖుంచిన వేళ కల్లార గాయిదను వా-
నీ సశెల్లువా- వెయ్యారు విధముల నెయ్యాన జెప్పితే
అయ్యాయ్యానసురి ము లన్ని తోల గించును- హరించు
చును ॥యే॥ మున్ను అనేకులు నిన్నుంచి చెడిరాని
పిన్నా పెద్దలు చెప్పగా- నేజూడగా- అన్నినిజమే
కాని యికైనమన్నించు- నిన్నుంచ గురు డెంత ను
న్నానువడలక- యికచదరకు ॥యే॥ పాలునాలి పా
పులకీలాగు చారుకోను- యేలాగు మానసొప్పనే-
చాలించను- కీలు తెలపినగురుని పాదైయుండిన నీ
కు మేలుగలుగునైనా- జోలినాలుంచన- విడువం
దినా- ॥యే॥ ధరలో చమ్మాకుల సుబ్బయ్య దాసుడు
మరిమారి చెప్పుచుండ- వినినుండ- పరిపరి విధ
ముల వరుసు తెల్పుచు నీకు చెరుపని తెలియపుగా- గు
రు తెలుగవుగా ॥యేమెజీవనా॥

౨౦ వ కీర్తనము

రాగం హరికాంబోజి చాపు తాళము

గురువర నేనను మరిమరి కాతయ్య ॥ప॥

మరలేటికి పరునిగజూడకయ్యా ॥గురు॥ వెయ్యారువి ధముల వేసిన రావెందుకు- కయ్యాలకించు నాము కయ్యాముదరేనరకు ॥గురు॥ మోదముతో వేడితిని- పాపము లెన్నిటిని- బోధించినా గురిముడిని- భేదిం చపోతుందాని ॥గురు॥ నిర్మలముగ నీవు- ధర్మము సంగినావు కర్మము లేకున్నవు- ధర్మము వదిలున్న వు ॥గురు॥ రాజయోగముతోను గాజులపేటిలోను- నిజముగ సుబ్బయ్యదాసును తేజముగా నుంచకను ॥గురువర॥

౨౩ వ తత్వము

రాగం ముఖారి- అటతాళము

యేమౌజీవా స్వామిదిగనవా ॥ప॥ యేమౌజీవనీ కమెంత జెప్పినపినవు స్వామినికరచితే మరియేమి తోవ ॥యే॥ యంత్రతంత్రములకు యెరుగరానిదిగు రు- మంత్రములకులోనై శాంతియున్నదిగా ॥యే॥ కన్నులక్షలకిగానున్న పదపిడానమెన్నడు జాడని సన్నారదిగా ॥యే॥ రాకపోకనునిలపి యేకమైగ నలోచిరాతిరిందినారే- నీకేమితోవ ॥యే॥ ముగ్గు రమ్మార్యలకు మూలమైయునగురుడు- దగ్గరయుండగ సిగ్గులేదె ॥యే॥ దొరగానుండక దొర కొడుకుల కయిన- యురుకవారకపోతె నరకామొగదవే ॥యే॥ అందనిగురురుమ్మవ యందున గమ్ముంచి- తొండా కరించెదవవెలుగై శివ ॥యే॥ నీవు నాబుద్ధిలోన

నిలకడలేకుంటే- కామయ్యసద్గురుడుగావ నున్నారే ॥యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు మొరవినేటంను కు- కరుణగలిగి గురుడు స్థిరుడైయున్నారే ॥యే॥

౨౮ వ తత్త్వము

రాగం కమాచి- ఆదితాళం

జీవా నామనాపినవా- అను దినమున వేడెద ॥ప॥ జీవ నాశనపిని- శివభాపినగురు భావము తెలుసుకొనీ వెనిబోడుటక ॥జీవ॥ అరమరలేటికే పరముధో రుకటకే- బిరబిర నీవేపోయి మొక్కబెట్టుము యుకే ॥జీవ॥ అండపిండ బ్రహ్మాండములన్నియు- నిండుగనీ లోనుండజూపునిక ॥జీవ॥ యిదేసమయమున వదల కగురుపద- నిదాన ముంచన చదరవు నీవిక ॥జీవ॥ చెడెదవనుచునీతో నుడినవడకను- దుడుకు పడక గురుడకుజెరుమిక ॥జీవ॥ కామయ్య సద్గురు డీమహిలోపల- సామాన్యులనుకొని శేమరి యుండక ॥జీవ॥ సుబ్బయ్యదాసుని శబ్బర శాయకు- యెబ్బంగినైన గురుతబ్బునె నిజముగ ॥జీవ॥

౨౯ వ తత్త్వము

రాగం సురట- ఆదితాళము

ఓ మాయజీవా ఓ మాయజీవా ॥ప॥ నీకాయ మస్థిరమనుకోవా ॥ఓ॥ గురు పద ధ్యానము స్థిర ముగనుంచితే- తిరముగాని గురు తెరుగుమనే నీవు జీవ ॥ఓ॥ పలు మరు జెప్పితె నిలకడలేకను- చాల

కేగితిరుగుట చులకతనముగదె జీవ ॥ఓ॥ నమ్మతో నామాటిమ్ముగ మదిలోసక్షతించి- పపవిమ్మని వేడలు జీవ ॥ఓ॥ కన్న వారిగురి నున్న తముగనీ- సన్న దారిలో ప్రసన్నమవుముగదె జీవ ॥ఓ॥ ధరను శ్రీ కాకుళపురములో కామయ- గురుడునీకువరమిచ్చ నమరువక జీవ ॥ఓ॥ తప్పిబ్బు జేయుట ధర్మము గాదని- సుబ్బయ్యదాసుడుబొబ్బలుబెట్టెనె జీవ॥

౨౨ వ తత్వము

జాతిస్వరం- ఆది తాళము.

గురువరనిను నే వేడెదను- సరిగాదయజాగా వుమికను ॥ప॥ దురిత పడిన యీ జీవునకు- పరము జూపిదిని థురిత మాల చుటకు ॥గురు॥ యేమి జేతు యీజీవునితో- యంతని జెప్పుదు పిన యము తో- స్వామిమీరు నామనవినియీ- తామసములు మరి తలపులోనుంచక ॥గురు॥ అవసరమని నే వేడితిని- వకనిముషము నిలుమని జెప్పితిని- సంసారిగ నేనుం డితిని- యీకయింక కాయకనిపలుమారు వెలపితి ॥గురు॥ యెంతజెప్పినా వినవయ్యా- దీనిపంతమే మోనాతో జెలువయ్య యింకనాదోకమునివయ్యా- నిరంతర మునవాచెంతవిడువదిక ॥గురు॥ యింకే అందరినీ వె రుపునట- దీని- వదిలవరచెవారు మీరేనట- అదిని నీసంతోషముతోను- మదిజెదరక మిముసదా గొల చెదను ॥గురు॥ తాటూదదరకుండేశ్వరకు- గటము

లో గురిగన దిటపరచు- పటాటోపములు మాన్పిం చు- నిటలాక్షునిగనె ఆటమునామదినుంచు ॥గురు॥ చవ్వాకులసుబ్బయ్యదాసునకు- యివ్విధమునశాయ మేలనీకు- నివ్వెస్థిరపర్చెటుబోకు- యెవ్విధమునమ దిగురుతెరుసుటకు ॥గురువర॥

౨౮ వ తత్వము

రాగం శహానా- అట తాళము.

అయ్యయ్యో గురురాయ యీజీవునితో నేను- యెటులభరింతునయ్యా ॥ప॥ వయ్యారముగ గుండ గోయ్యాలతోపొందు వదలాక తిరుగు నయ్యా- భ యపడదయ్య ॥అయ్య॥ మీగుడీనికిపూనుకొనియుం టేగాని- పేరునిలవనిచ్చునా- పూరాకయుంటే నేకోరినకోరిక దారికి రానిచ్చునా- గురు తెరుగు నా ॥అయ్య॥ యేమిదెల్పను స్వామిమీయందు తల పుంచినానుదిశోనుండదు ప్రేమతో నేనెంతో లే మిగజెప్పిన- జామయినానిలచుండదు- క్రమ్మమెరుగ దు ॥అయ్య॥ అద్దుమీరినది గద్దరించిమీరుబుద్ధిజెప్ప లేకుంచిది- ప్రొద్దునలేచిందే కద్దులేక నెవ్వారుసుద్దు లులో నుంటుంది- పెద్దనుకుంది ॥అయ్య॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు నిరతాముఃమజూచెగురిదొరికితె చాలును- స్మరణామురువకుంచ త్వరగా జీవికిమీరు మరువక జెప్పు లేను- గురిదొరుకును ॥అయ్య॥

౨౯ వ తత్వము

రాగం నవరోజా- ఆది తాళము

దేవా ననుసీ ఖావములో ॥ప॥ కేవలునిగ జేసినను బ్రోవనీవె కావరావ ॥దేవ॥ దారిభావ మాదవ రిక ను- కోరితి నామదిలో నిరాకారుని నిరతము జూప ను ॥దేవ॥ చాలానిను బ్రతిమాలి వేడితి- యీలాగు జే యుటనీకు మేలానిపాలబకితె ॥దేవ॥ దేవా నాము నవినుమికను- సావాధానమున సద్గురు కాయయ్యాశి వమోగని వేడితె ॥దేవ॥ అబ్బాజీకి అనుగ వయ్య సుబ్బయ్యదాసుని చాలా యిబ్బంది పరుచు తుంద య్య ॥దేవ॥

౨౫ వ తత్వము

రాగం జంజాటి- రూపక తాళము

మానసా నీగుణములు కొనసాగ వూర్కకో గదె ॥ప॥ మనవిని నగల గురు దేవార కేవన రెరిగి తిరిగుం డవే ॥మా॥ ముందువ లెనె నాతోనీవు- తొంటదరాగ మండకే గంమలు నీయందునవవమి- నిండెవానై మంచకే ॥మా॥ గురునిస్మరణ శాయకున్న గురుతు మారుగజాలవె- తరుణమునబోయి గురుని మరుసు జొచ్చియుండవె ॥మా॥ దారిబాపినారు వారిని చే రియుండేమందిదె- మీరిశోక వాకాలవిని వోరిమి కాయగదె ॥మా॥ సోహముసె రెంతత్త రములతో దెవానైనని దెలసితి- దా- సోహమ్మని వేగురుని కడసందెహానై సేనుంటినే ॥మా॥ వంతులేదో గురుని

గొలచి చింతదీరాయ వేమిగా- పంతమునగురుని వెంట
సుంతా మనిన వినవుగా ॥మా॥ కాగయ్య గురు నె
పుకు మదిలో ప్రేమతో దల చుంటినే- కామితా
ములొసగి సుబ్బయ్యదాసుని పోషించునే ॥మా॥

౩౦ వ కీర్తనము.

రాగం-హోయిరీ- అటతాళము

అయ్యొయ్యో గురు రాయ యీ జీవున కు నేను
యెంతి జెప్పిన వినవయ్య స్వామి ॥వ॥ వెయ్యారువి
ధముల వేడుకున్నను నా నెయ్యము నిలుప దయ్యా
॥అ॥ మీపాదములు మదినిచూపులో నుంచుమంటే
ఓపిక లేదనెనయ్యా- వేపార గమమి స్వరూపాము
జూడంటే కోపాముగనుండయ్య ॥అ॥ గురురాయు
నెప్పుడుమారు వాకగొలుమంటే- సరిగాదనుచునుం
డయ్య- వరమగురు జేసిదు వరమిచ్చు నంటేను చిర
చిరవురుకునయ్య ॥అ॥ ఘనుల చెంతజేరి దినమతి
గుగుమంటే. ఓనియూరకుండునయ్యా- వనిఖూనిగు
రుసేవ మనములోనిలదుండ వన కెరిగి తిరుగునయ్యా
॥అ॥ వరరహస్యరుదిమనకు బాగు పరమానంటే గ్వా
రవడి చెరువునయ్యా- స్థిరముగ గురుగురుకు నెరుగు
ముంటెవిన్ వడుగు లెత్తుచు నుండయ్య ॥అ॥ యీ
రాగు జేసితే ॥లిడెలసు బెట్టు రూలవాడ వేమయ్యా
చాలబడి నలుగెగి లేకుండ నాజోలి మాన్పించ
వయ్యా ॥అ॥ కామయ్యా గురుడవై యీ జీవి కిటు

వదల యేమి న్యాయముస్వామి తమదయ గలిగుం

టె చాలు సుబ్బయ్య దాసునకు యికనేమి భయము

స్వామి ॥అయ్యవొయ్యగురురాయ॥

తెవారిము.

కామయ్యసద్గురువర నను గావనీవె దేవర- నామ

నవిగ్రకొనుబటు- నిన్నుబహునమ్మితిని చూపుకొరకు

॥భుజంగప్రయాతము॥ యీాత్మునంబందునన్ రక్షిం

చకుంటినే- దీక్షచే సూక్ష్మంబ దెట్లుగండయ్య- కామ

య్యసద్గురు నాయక ప్రేమించు నన్నెడ బాయక

॥తే॥ గురువర నన్నుబ్రోవ- దొరవునీవే కావ మరు

వనీగురుతుదేవా- పరపురము బాపను వేగ రావా

॥భుజ॥ వతాకెందుకయ్యా మొటాబెట్టితయ్యా వ

తానిచ్చియిటుల-ముటాపెందుకయ్యా ॥కామయ్య॥

॥తే॥ సదానినుగొలవలేదా వాదా నను బ్రోవరా

దా- వాదావామవిలోన- నిదానముంచుమనలేదా

॥భుజ॥ మదిన్ నమ్మితయ్యా- వదీలుండకయ్యా- పదా

ల్ బాడితయ్య నిధానించవయ్యా కామయ్యా సద్గురు

నాయకా ప్రేముంచునన్నెడబాయకా॥

మంగళము

రాగం ఆనందభైరవి- అటతాళము.

మంగళమనిబాడరయ్యా ॥వ॥ వర సంగాతిదెలపి

నసద్గురునకు జయ ॥మం॥ గురునికిఆరతివ్వంతి గు

రు వరునికి హారతియుంచి గురి గాను కొంతి ॥మం॥

మంగళ ఆరతులుదెచ్చి- సరంగుడోల పీఠినుప్పొంగు
చు నిలది ॥మం॥ మదిలో జూపెను వెలిగే జోతి-
అంమ పదిలాముగా నుంచు కర్పూరారతి ॥మం॥
శామయ్య గురుని మదనిలపి- అతి పామారుడే సు
బ్బయ్యదాసుడన్నిదెలపి ॥మంగళమని॥

మంగళము

రాగం ఆనందభైరవి- ఆదితాళము

మంగళం గురురాయ నీకు మంగళం ॥ప॥ మంగ
ళంగురురాయనీకు పొంగుచు నాసంగమైకొని- లిం
గమూర్తిని నామదిలో నెరుంగ జూపినావు నీకిదే
॥మం॥ ముందు నీకు వందనాలని అందముగ కర్పూ
రహారతి- పొందుపరచినాను- నాము డెందమందు ని
లచి అందుకో ॥మం॥ మీరునన్ను జారదీసి దారిజూ
పినందులకు- ఓరిమితో నామదిని- కోరినానుగైకొ
ను ఆరతి ॥మం॥ జింహ్వా పురిలోను వ్వేనన్ను యు
న్నిధమున జేర్చినావో- చవ్వాటులవంశమునకు అద్వి
దమూనబాగుపరచు ॥మం॥ శామయ్య సద్గురుడవై
నను ప్రేమతో నేలినందుకు- స్వామి నామదిలో ని
న్నువేమారి యుండలేకను ॥మంగళం॥

ఆ॥ వే॥ గానరాని దొకటి మానకమనయందు
పూనియుండుగాని పోనిలేదు- లేనియడల వానల
నెవ్వరుగైకోరు దానినిలుప్రఘనుని నేను గొలుతు॥

గీ॥ పండి రామయ్య గురుని చే నిండుగాను- శా

నాయార్యులు మహిలోను క్షేమమొంది- నన్నుగ్ర
హత్తోడ పాలించి నారటించు- నెందికీర్తనలను రచి
యించినాడా॥ గీ॥ పింపిరామయ్య గురువరునండ
జేరి- ముక్తికాంతను గాజులానక్తి వొడగి- సట్టికామ
య్యశివయోగి సభినుతించి- స్తుతినిరచియించి నేస
మర్పించినాడా॥ తే॥ గీ॥ భక్తిరసగర్భితంబైన భా
గవతము- బోలె నీస్తోత్రసంగ్రహటనివలన- బరమసం
తోషమాన- సాహాస్త్రవైభవంబుబడసి- నిత్యస్వరూ
పమ్మైబరగుగాక॥

క॥ చెప్పితి సద్గురుస్తవపే తప్పక సతా-వులు
జ్ఞానతత్వజ్ఞులు నాతప్పులు మన్నించెదరని యొప్ప
దు సేవింతుమతలో నేమరిభుకిన్॥

రామలింగ కవి వేసనాః

సంపూర్ణము

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వంశావళి

కళింగ త్రిలింగ ములని వాడుక చేయు చున్న దేశ్యమునందలి గంజాము మండలమునందు శ్రీకాకుళం తాలూక ఉర్లాం హుండా గోడవరం గ్రామంబున నొంటరికుల వాశిష్ఠగోత్రవంశజులగు- శ్రీ- చప్పాదుల అప్పన్నగారికి పుత్రుండనయిన నేను నా వంశానుకూలమైని యాయుష్యోప జీవనము చేయుచు నింగ్లీషుశైన్యమున సుబేదారను నుద్యోగాభి శస్తుడనై కొంత దేశాటనసల్పి యుపకార వేతనము నొంది శ్రీకాకుళంబున కాపురముండి తాలూకాబోర్డు మెంబరు గాను మ్యూనిసిపల్ కౌన్సిలర్ గను పని చేయుచు చదువునేర్చినది మొదలు యోగదీక్షాగురువుల యొక్క సిద్ధాంతములను చేయుచు నుచ్చట విషవశంబున లింగవంశజులగు పగడాల కామయ్య శివయోగిగారి సందర్శనముచేసి వారి చిత్తవృత్తి నరసి సేవించుచు- తత్ప్రసాద ప్రభావము యొక్క మాహాత్మ్యాంశము మాత్రము కొంచెమైనను తెలిసి శ్రీవారి యందలి భక్తివిశ్వాసములకు సూచనగా శ్రీపరమార్థ తత్వాను సంధాన కీర్తనలనురచియించి ముద్రింపించి శ్రీవారిచరణములకు సమర్పించి ప్రచురపరచితినివాడను యిది భక్తియోగప్రధానమైనది కావున తప్పులున్నయడల బండితులు క్షమింతురని ప్రార్థించుచున్నాడను॥ ఇట్లు దాసుడు॥

చప్పాదుల సుబ్బయ్య నాయుడు.

